

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721201124
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2721201124.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobkyne: MUDr. Mgr. J. F., MPH, nar. XX. L. XXXX, trvale bytom W., P. XX, zast. advokátkou: JUDr. Alena Arbetová, Holíč, Nám. Sv. Martina 3A, proti žalovanej: SDDS, s. r. o., IČO: 045 35 537, so sídlom Hodonín, Příční 4272/1, ČR, o 14.200 eur a príslušenstvo, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 4. októbra 2021, č.k. 9C/20/2021-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že nariaďuje toto zabezpečovacie opatrenie:

Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobkyne k nehnuteľnostiam, a to stavbám:

- súpisné číslo XXX - montážna rampa, postavenej na parcele č. 998/14;
- súpisné číslo XXX - sklad horľavín, postavenej na parcele č. 998/15;
- súpisné číslo XXXX - administratívna budova, postavenej na parcele č. 998/19 a
- súpisné číslo XXXX - trafostanica, postavenej na parcele č. 998/3,

všetky zapísané Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom na LV č. XXXXX pre obec a katastrálne územie P. v podiele 1/1.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadala zriadiť záložné právo v jej prospech (ako záložného veriteľa) na nehnuteľnostiach žalovanej (ako záložného dlžníka) a to k stavbám súpisné číslo XXX - montážna rampa, postavenej na parcele č. 998/14, súpisné číslo XXX - sklad horľavín, postavenej na parcele č. 998/15, súpisné číslo XXXX - administratívna budova, postavenej na parcele č. 998/19 a súpisné číslo XXXX - trafostanica, postavenej na parcele č. 998/3, zapísaným Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom na LV č. XXXXX pre obec a katastrálne územie P. v podiele 1/1, ktoré nariadenia sa domáhala v rámci konania začatého na základe žaloby podanej žalobkyňou 7. septembra 2021, ktorou sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 14.200 eur, a to z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Svoje rozhodnutie prvoinstančný súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 324 ods. 3, § 326 ods. 1 a 2, § 329 § 330, § 332 ods. 1, § 333, § 343 ods. 1, 2 a 3, a § 344 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Vecne súd prvej inštancie dôvodil tým, že nie sú splnené predpoklady umožňujúce jeho nariadenie. Žalobkyňa odôvodňovala svoj návrh tým, že má voči žalovanej pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko táto bez právneho dôvodu užíva nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Prvý z predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak splnený, a to existencia peňažnej pohľadávky, ktorá ešte nebola judikovaná, dôvodnosť peňažného nároku však žalobkyňa preukázala (okrem iného rozhodnutím vo veci Okresného súdu Skalica vedenej pod sp. zn. 7C/210/2015). Na druhej

strane žalobkyňa neosvedčila obavu z budúceho zmarenia exekúcie, t.j. nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Svoju obavu odôvodnila skutkovými tvrdeniami týkajúcimi sa predchádzajúceho prevodu predmetných nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej, ktoré považuje za účelové, smerujúce k ohrozeniu uspokojenia inej pohľadávky žalobkyne. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná v súčasnosti vykonávala úkony smerujúce k scudzeniu alebo k inému nakladaniu s predmetnými nehnuteľnosťami, ako ani skutočnosť, že by žalovaná nedisponovala žiadnym iným majetkom. Ohrozenie uspokojenia peňažnej pohľadávky musí byť osvedčené tým, že žalovaná koná tak, že v konečnom dôsledku môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí sa tu zohľadniť aj zásada primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer medzi hodnotou zabezpečenej veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty a výškou dlhu dlžníka. Aj keď hodnota predmetných stavieb vo vlastníctve žalovanej v danom prípade nie je objektívne zistená, je nepochybné, že ich hodnota výrazne prevyšuje hodnotu zabezpečovanej pohľadávky v sume 14.200 eur. Pri takejto výške peňažnej pohľadávky je podľa súdu dôvodné predpokladať, že prípadné uspokojenie takejto sumy by bolo možné (dokonca i viac pravdepodobné) inými spôsobmi vykonania exekúcie, tak ako to ustanovuje Exekučný poriadok (napr. zrážkami zo mzdy a iných príjmov, predajom huteľných vecí alebo prikázaním pohľadávky z účtu v banke). Keďže žalobkyňa hodnoverným spôsobom nepreukázala skutočnosť osvedčujúcu dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana a zároveň s poukazom na zásadu proporcionality, súd prvej inštancie považoval zásah do majetkových pomerov žalovanej ako dlžníka za neprimeraný, z ktorého dôvodu návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. O náhrade trov konania nerozhodoval, nakoľko zabezpečovacie opatrenie nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (t.j. nejedná sa o neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samu), a teda nemožno v danom prípade postupovať v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že by neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a nebol osvedčený stav ohrozenia budúcej exekúcie. V odvolaní dôvodila tým, že súd prvej inštancie vyvodil nesprávny záver o neosvedčení obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Argumentácia súdu je všeobecná a obsahovo presne opačná ako zákonná úprava; nakoľko si osvedčenie zamieňa s preukázaním. Priamo v uznesení sa dokonca nachádza tvrdenie, že žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by to „preukazovali“. Pritom len krátko predtým súd výslovne poukazuje na potrebu osvedčenia obavy a nie jej preukázanie. V prípade zabezpečovacieho opatrenia je jeho navrhovateľ „oslobodený“ od povinnosti rozhodujúce skutočnosti dokazovať (s čím sa nakoniec v uznesení najmenej raz stotožňuje aj súd). Bolo by absurdné vyžadovať zložité dokazovanie v prípade inštitútu, ktorý bol vytvorený výlučne na okamžitú a bezprostrednú ochranu práv navrhovateľa. Bez jeho aktivácie bude mať žalovaná nielen možnosť krátiť ju na jej právach, ale dokonca bude za svoje ciele a účelové konanie odmenená. Na význam a obsah pojmu osvedčenia už opakovane poukázal NS SR (napr. NS SR č.k. 3Cdo/338/2009). V ich zmysle je neprimeraným, aby súd od navrhovateľa žiadal preukázanie rozhodujúcich skutočností a nie iba ich osvedčenie, ktoré je judikatórne spojené práve s naliehavosťou. Žalovaná v ČR nepredložila do obchodného registra žiadne listiny od svojho účelového založenia (dňa 3.11.2015), t.j. ani žiadne účtovné závierky. Vzhľadom k pasivite žalovanej vo vzťahu k „Sbírcе listín v ČR“, ako aj ekonomickému prostrediu je zřejmé, že žalovaná je nečinná, neaktívna a nevlastní žiaden iný majetok, z ktorého by mohla byť uspokojená jej pohľadávka. Žalovaná nemá v skutočnosti vôbec žiadny huteľný majetok, ani žiaden zisk a jej jediným vlastníctvom sú predmetné nehnuteľnosti, ktoré získala konaním, ktoré skutočne zabránilo uspokojeniu jej pohľadávky. Žalovaná nadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam až po podaní obdobnej žaloby voči spoločnosti DULLY, s.r.o., ktorá ich však v čase prebiehajúceho súdneho konania č.k. 7C/210/2015 vedeného na Okresnom súde Skalica zjavne účelovo previedla práve na žalovanú, a to kúpnu zmluvou zo dňa 9. decembra 2015; vklad V-2876/2015. Právny predchodca žalovanej (na ktorého konanie mal priamy dopad spoločník žalovanej) cielene zmaril vykonanie exekúcie voči nemu práve zbavením sa majetku. Následne sa spoločnosť DULLY, s.r.o. zlúčila do spoločnosti Remeda, s.r.o., ktorej spoločníkom bol občan rumunskej národnosti. Dnes je už spoločnosť Remeda, s.r.o. v konkurze, a to aj s dlhmi voči štátu a ďalším osobám, ktoré ako právny nástupca desiatok ďalších spoločností prevzala. V súdnom konaní č.k. 7C/210/2015 vedenom na Okresnom súde Skalica bola úspešnou, ale bezdôvodné obohatenie jej nebolo výhradne z dôvodu účelového konania žalovanej a spoločnosti DULLY, s.r.o. vydané. Takéto

konanie predstavuje zjavný vzorec, ktorým sa F. R. snaží poškodiť ju na jej právach. Zásah do vlastníckeho práva tak bol, a je aj teraz, síce súdom formálne uznaný, avšak nie je možné ho skutočne vymôcť. Nesprávnym je aj názor súdu o tzv. primeranosti. Ad absurdum by totiž znamenal, že napr. menšinový spoluvlastník by sa pri vyporiadaní spoluvlastníctva nemohol účinne dovolávať nariadenia neodkladného opatrenia. Jemu vyplácaný podiel z hodnoty nehnuteľnosti je totiž logicky vždy podstatne nižší ako hodnota celej nehnuteľnosti, teda v logike súdu by šlo o zjavný nepomer. Ešte aj v tomto sa súd prvej inštancie výrazne odklonil od súdnej praxe priamo nadriadeného súdu (analógia medzi zabezpečovacím a neodkladným opatrením plynie z ust. § 344 C.s.p. ako aj zo systematického výkladu). Táto však neporovnáva hodnotu zabezpečovanej veci a peňažnej pohľadávky. Zásada primeranosti sa totiž podľa napr. rozhodnutia KS Trnava sp.zn. 9 Co/27/2020, týka porovnávania či nevznikne neprimeraná ujma strane. Tzn., že ujma povinného nebude neprimeraná výhode, ktorú nariadením opatrenia získa druhá strana a zároveň navrhované opatrenie nemôže spôsobiť neprimeranú ujmu povinnému. Pritom obmedzenie žalovanej v dôsledku nariadeného zabezpečovacieho opatrenia spočíva výlučne len v tom, že jej bude dočasne uložené zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou (na čo záložné právo taktiež slúži), t.j. nebude ju môcť previesť na tretiu osobu. Inak však nebude jeho vlastnícke právo nijako dotknuté. Na druhej strane jej výhoda bude spočívať v tom, že ako vlastník nehnuteľností bude chránená pred neoprávnenými zásahmi do jej práv a zároveň jej bude zaistená náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva (ktorú jej garantuje aj Ústava Slovenskej republiky).

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d) C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), ktoré nezistil, viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

7. Podľa § 343 ods. 1 až 3 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

8. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 336 ods. 1 až 4 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva v prospech žalobkyne na nehnuteľnostiach žalovanej špecifikovaných v návrhu.

13. Súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bolo pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra.

14. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je dosiahnutie reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobkyne), teda navrhovateľky zabezpečovacieho opatrenia - potencionalnej oprávnenej v exekučnom konaní. Základným predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená (princíp opodstatnenosti), zároveň je dôležité skúmať, či účinky požadovaného zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Na to, aby súd návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel, teda musí mať dostatočne osvedčenú obavu z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie peňažnej pohľadávky, ako aj určitú mieru proporcionality medzi požadovaným zabezpečovacím opatrením a výškou uplatnenej peňažnej pohľadávky.

15. Z právnej úpravy zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti a pri ich zisťovaní nemusí dodržať formálny postup, ktorý sa inak vyžaduje pri dokazovaní (ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie, jednak na § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p., podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania), ako to v odvolaní správne namietala aj žalobkyňa. Postačuje, ak sú aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné na záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a tiež dôvodnosť obavy, že bude ohrozená exekúcia. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd na základe vlastnej úvahy po oboznámení sa s podstatou návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a okolnosťami, za ktorých sa návrh podal, zväži, či sú dané predpoklady na to, aby rozhodol aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ súd v danom prípade usúdi, že tieto predpoklady sú dané, nemusel pristúpiť k výsluchu strán a môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania; jeho procesný postup v takom prípade zodpovedá zákonu.

16. S prihliadnutím na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o osvedčení nároku žalobkyne - existencie peňažnej pohľadávky voči žalovanej vyplývajúcej z bezdôvodného obohatenia, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Nesprávnym je však podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie o neosvedčení obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj zásahu primeranosti do majetkových pomerov žalovanej. Prevodom nehnuteľností, ktoré ešte žalovanej zostávajú, by bola ohrozená prípadná exekúcia vedená žalobkyňou voči žalovanej na vymoženie pohľadávky z bezdôvodného obohatenia, pretože iný majetok z ktorého by pohľadávka mohla byť uspokojená zjavne neexistuje a zo skutkového deja popísaného žalobkyňou t.j., že žalovaná nadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam až po podaní obdobnej žaloby žalobkyne voči spoločnosti DULLY, s.r.o., ktorá ich však v čase prebiehajúceho súdneho konania č.k. 7C/210/2015 vedeného na Okresnom súde Skalica previedla na žalovanú, a to kúpnu zmluvou zo dňa 9. decembra 2015; vklad V-2876/2015 je evidentné, že tak ako došlo k zmareniu vymoženia judikovanej pohľadávky žalobkyne v uvedenom konaní s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou sa nevyučuje rovnaký scenár aj v tomto prípade.

V dôsledku nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nevznikne žalovanej neprimeraná ujma t.j. ujma nebude neprimeraná výhode, ktorú nariadením zabezpečovacieho opatrenia získa žalobkyňa. Obmedzenie žalovanej v dôsledku nariadeného zabezpečovacieho opatrenia spočíva len v tom, že ak žalovaná dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú jej právoplatným rozhodnutím môže byť táto uspokojená výkonom záložného práva (predajom zálohu).

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

19. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho konania) o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

23. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).